

36. ŁST XI MINIFESTIWAL w Łodzi, dzień 3, zapowiedź

Łódzkie Spotkania Teatralne 2013 (1.09 - 8.12)

[ŁST](#)

**[AKTUALNOŚCI](#) [PROGRAM](#) [TEATRY](#) [SPEKTAKLE](#) [DYSKUSJE /](#)
[SPOTKANIA](#)**

[ARCHIWUM](#)

[KONTAKT](#)

XI MINIFESTIWAL dzień trzeci

8.12.2013 r., godz. 17.00 a3 TEATR (Kleszczele) *Plan Lekcji*
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

8.12.2013 r., po spektaklu: 16 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Paulina Ilska

ZWIASTUN FILMOWY: [A3 TEATR "Plan lekcji"](#)

O TEATRZE

A3 - teatr różności, teatralne panopticum. Nie posługuje się tekstem w spektaklu "Plan lekcji", choć ten czasami pojawia się np. w przedstawieniu "Zmysły". Nie jest teatrem tańca, a jednak ruch łączy z muzyką, w realizacji "Tańcz!". Nie jest pantomimą, a gloryfikuje gest, ten najbardziej nieznaczny. Nie trzyma się linearnych historii, a aktorów wiąże siatką wzajemności; wodzi na pokuszenie humoru i zasępienia, przerysowania zwyczajności, groteski i absurdu. Przetwarza codzienność tworząc z niej kod rytuałów, niezależnych aktów, które układają się na scenie w kolejne odsłony, sekwencje. Widzom pokazuje kalejdoskop obrazów - dynamicznych i statycznych, ostrych i rozmazanych wrażliwością. Nie nazywa rzeczy do końca, pozostawia tę sferę odbiorcy.

A3 Teatr zawieszony jest w czasie - rozpięty między doświadczeniem ponad 18 lat aktorskiej pracy jej twórców w Teatrze Cinema, a otwarciem się na młode pokolenie i stworzeniem miejsca pracy dla aktorów przejmujących i rozwijających metodę Minimal Art.

A3 Teatr wywodzi się z najlepszych aktorskich doświadczeń Darka Skibińskiego w Teatrze Cinema, z inspiracji twórczością Tadeusza Kantora, metody Stanisławskiego, malarstwa Nowosielskiego, Boltańskiego, ze starych szkiców i rycin.

"Plan lekcji"

reżyseria: A3 Teatr

koncepcja: Dariusz Skibiński

scenografia: Agnieszka Gierach

muzyka: Jacek Hałas

producent: Agata Rychcik - Skibiński

obsada: Dariusz Skibiński, Jan Kochanowski, Wiktor Malinowski

Szkoła. Życie? Śmiech i jasność niepobrudzonego niczym umysłu - nie mija? Wracają oczekiwania. Radości. Strachy. Warstwowe fobie. Zbiorowe śmiechy. Wszczepione lęki nauczycieli, traumy kolegów, rozterki pierwszych miłości. Plan lekcji pulsuje. Lekcja biologii, gimnastyki,... Dzwonek nic nie kończy. Nie dzwoni. Wibruje... śmiechem wariata. Życie. Jaśniejsza strona osobowości. Nie efektownie smutne, emocjonalnie poruszające. Śmieszne dążenie do szczęścia... tłucze się po wybojach smutku i absurdu.

Spektakl nie jest o sennym marzeniu. To drgający majak z brzegu radosnego koszmaru, absurdu codzienności, lawiny przeszłych obrazów ukrytych w uniesieniu, strachu, błędzeniu. To snucie wątku, który każdemu zakończyć może się inaczej, choć każdego obraży są takie same. To rutyna i śmieszność, kopniaki-dupniaki,... Zawila zabawa w przywoływanie szczenięcej, szkolnej beztroski.

To opowieść złożona z ruchomych wizji, mówiona bez słów, prostym gestem, rytmem emocji. Historia pierwszych odpowiedzi i ostatnich pytań. Strachu i życiowych uniesień. Historia tego, co nas tworzy w formę obecną.

"(...) przejmująca próba odnalezienia zapomnianych emocji. Podróż trójki aktorów w głąb własnych wspomnień, gdzie fakty są bez znaczenia, zmyślenie miesza się z rzeczywistością, a emocje

zastępują bicie serca. Kanapka jedzona na przerwie staje się traumatycznym przeżyciem w granicy własnej wyobraźni. To sentymentalna podróż bez banału, liryczna, wciągająca....”

Brygida Dagome, „Art. pauza”

opracowanie i redakcja tekstu: Marcin Wartalski

foto: Marcin Jagniszewski (arch. A3 Teatr)